

Helena er uden tvivl blevet én af gutterne på sit hold i Gladsaxe.

Foto: Dorthe Brandborg.

Jeg er én af gutterne

Helena Neis Heide har i syv år været en af de mest markante ishockeyspillere hos ungdommen i Gladsaxe Ishockey

Af Dorthe Brandborg

Hun har det smukkeste kastanjerøde hår, er super smart i tøjet og sidder med diskret make up og neglelak på.

13-årige Helena Neis Heide fra Brønshøj er, hvad man vil kalde en rigtig feminin pige, men når hun hver anden dag trækker i sit svedtøj, panser, hjelm og et par skøjter, så er hun som transformeret og ligner en af gutterne fra sit U13 i Gladsaxe Ishockey.

Helena spiller på syvende år i Gladsaxe, og hun er slet ikke i tvivl om, at det er sporten for hende - også selv om hun er den eneste pige blandt en masse drenge.

Ishockey i blodet

Farten i skøjterne og kærlighed til sporten har hun ikke fra fremmede. Hendes far, Frank Heide, har spillet på

Helena Neis Heide bruger 15 timer på sin sport hver uge.

Foto: Dorthe Brandborg.

landsholdet, og er i dag træner i klubben. Hendes farfar spillede ishockey, hendes mor, Lykke Neis, er engageret i klubben og lillesøster Maja spiller også. Hele familien bruger det meste af deres fritid på den kolde is, men det er blevet en livsstil i familien Neis Heide.

-Min far tog mig på is fra jeg var tre år gammel, så jeg fik lært at løbe på skøjter ret tidligt. Det var sjovt fra starten, og jeg rykkede ret hurtigt, fortæller Helena, der selvom hun spiller med drenge, der er hoveder større og langt kraftigere, sagtens kan være med. Hun har sågar vundet pokaler for det bedste spil.

-Jeg er helt ligeglad med, at jeg mest er sammen med drenge. Piger sladrer langt mere. Drengene er nemmere at være sammen med. De kan være kontante, men det er hurtigt glemt, fortæller Helena Neis Heide, der synes det værste ved at skulle spille kamp er, at der i mange haller ikke er taget højde for, at hun er en pige og ikke har lyst til at klæde om med drengene.

-Nogle gange så må jeg vente med at gå i bad, til jeg kommer hjem, eller kigge den anden vej, når drengene kommer ud fra badet, fortæller Helena Neis Heide med et forsigtigt grin.

Hendes kammerater på

Hele familien Neis Heide er engagerede i ishockey sporten.

Foto: Dorthe Brandborg.

holdet glemmer da også nogle gange, at hun er en pige. Hun bliver drillet lige så meget, men hun er fuldstændig med på den hårde jargon.

-Jeg har et rigtig godt forhold til drengene. Vi har det sjovt, og de er rigtig søde. De tager mig helt som værende én af dem, fastslår Helena Neis Heide, der ikke savner at der er andre piger på holdet.

-Jeg har masser af veninder i skolen, men jeg har ikke tid til at se dem så meget i fritiden. Mit skema er ret pakket, fortæller Helena Neis Heide.

Drømmen om Canada

Hun er blevet kåret til "Årets Fighter" og "Årets Kamme-

rat" i klubben og hun er da også hel sikker på, hvad hun vil med sin sport.

-Mit største ønske er at blive professionel i Canada. Der tager de også sporten seriøs for pigerne. Jeg er også kommet med i unionsholdet - det er dem, man satser på bliver kommende landsholdsspillere. Jeg kan desværre aldrig komme til at spille i Metal Ligaen, så den bedste fremtid ligger nok for mig i Canada, fastslår Helena Neis Heide.